

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2004 N:o 1358—1369

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1358	Laki tapaturmavakuutuslain muuttamisesta	3853
1359	Laki tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain muuttamisesta	3857
1360	Laki liikennevakuutuslain muuttamisesta	3859
1361	Laki liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain muuttamisesta	3862
1362	Laki maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta	3863
1363	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain muuttamisesta	3865
1364	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 45 a §:n muuttamisesta	3867
1365	Laki tapaturmavakuutuslain muuttamisesta	3868
1366	Laki ammattitautilain 3 a §:n muuttamisesta	3872
1367	Laki tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain 8 a §:n muuttamisesta	3873
1368	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus riskien luokittelusta ja vakuutusmaksun määräytymisestä ammatin tai työn vaarallisuuden mukaan sekä vakuutuksenottajan oman vahinkotilaston huomioon ottamisesta tapaturmavakuutuslain 35 §:n mukaisen vakuutusmaksun määräytymisessä annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen 7 §:n muuttamisesta	3874
1369	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 45 a §:n muuttamisesta	3875

N:o 1358

Laki

tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä elokuuta 1948 annetun tapaturmavakuutuslain (608/1948) 14 §:n 4 momentti, 15 §, 22 §:n 1 momentti, 35 §:n 4 momentti, 60 §:n 6 momentti ja 64 c §:n 1 momentin 8 kohta,

sellaisina kuin ne ovat, 14 §:n 4 momentti laissa 1344/1988, 15 § osaksi laissa 143/2003, 22 §:n 1 momentti, 35 §:n 4 momentti ja 60 §:n 6 momentti laissa 1204/1996 ja 64 c §:n 1 momentin 8 kohta laissa 723/2002, sekä

lisätään lakiin uusi 15 a, 15 b ja 57 b § sekä lain 64 c §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 9 kohta seuraavasti:

14 §

Siitä riippumatta, mitä 1 momentissa säädetään, työntekijälle korvataan työtapaturman aiheuttamaksi epäilyllä vammasta tai ammattitautin selvittämisestä aiheutuneet 41 §:n 5 momentissa tarkoitettut perustellut ja tar-

peelliset kulut lääkärintutkimuksesta ja työntekijän sairauden työperäisyyden selvittämiseen tarvittavien työolosuhdetietojen hankkimisesta, vaikka vamma tai sairaus ei osoitautukaan korvattavan työtapaturman aiheuttamaksi tai korvattavaksi ammattitaudiksi. Epäiltäessä sairautta ammattitaudiksi kor-

HE 158/2004
StVM 28/2004
EV 169/2004

vauksen suorittaminen edellyttää, että tutkimus perustuu työterveyshuoltoon perehtyneen lääkärin arviointiin ja tutkittavan henkilön työolosuhdetietoihin. Tätä momenttia sovellettaessa on muutoin voimassa, mitä 15 ja 15 b §:ssä säädetään.

15 §

Vahingoittuneella on oikeus saada korvaus vamman tai sairauden johdosta tarpeellisesta sairaanhoidosta, jota annetaan tarpeettomia kustannuksia välttäen kansanterveyslain (66/1972) tai erikoissairaanhoitolain (1062/1989) perusteella julkisena terveydenhuoltona, yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/1990) tarkoitettuna palveluna tai terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetussa laissa (559/1994) tarkoitettuna itsenäisenä ammatinharjoittajana, jos vakuutuslaitos on antanut maksusitoumuksen hoidon korvaamisesta siten kuin jäljempänä säädetään.

Vakuutuslaitoksella on oikeus maksusitoumuksella valita vahingoittuneen vamman tai sairauden edellyttämä hoitopaikka. Hoitopaikan on oltava sellainen, jossa vahingoittunut saa tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden edellyttämän hoidon. Vakuutuslaitoksen on viipymättä ilmoitettava antamastaan maksusitoumuksesta vahingoittuneelle tai tämän edunvalvojalle sekä julkisen terveydenhuollon toimintayksikölle, jossa vahingoittunutta hoidetaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua maksusitoumusta ei kuitenkaan vaadita ensimmäiseen lääkärin vastaanottokäyntiin ja siihen välittömästi liittyvään vähäiseen hoitotoimenpiteeseen. Vähäisellä hoitotoimenpiteellä tarkoitetaan tavanomaista, vastaanottokäynnin yhteydessä tehtävää röntgentutkimusta, kipusausta, sidontaa tai muuta näihin rinnastettavaa toimenpidettä. Maksusitoumusta ei vaadita myöskään kiireelliseen sairaanhoitoon, joka on välttämätöntä vammasta tai sairaudesta vahingoittuneen terveydentilalle aiheutuvan välittömän uhan vuoksi.

15 a §

Tämän lain 15 §:n mukaan korvattavaan sairaanhoitoon kuuluu:

1) lääkärin antama tai määräämä hoito;

2) lääkärin määräämät lääkkeet ja hoitotarvikkeet;

3) proteesien ja muiden apuvälineiden hankkiminen vahingoittuneen omaksi tai hänen käytettäväkseen sekä niiden välttämätön huolto ja uusiminen;

4) vahingoittuneen käyttöön annettava opaskoira, ja

5) tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden vuoksi tarpeellinen laitoshoido.

Sairaanhoitona korvataan myös siitä aiheutuvat välttämättömät matkakustannukset.

15 b §

Tämän lain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua julkisena terveydenhuoltona annettua hoidosta suoritetaan vahingoittuneelle korvausena häneltä hoidosta sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) perusteella peritty asiakasmaksu. Jollei tässä laissa toisin säädetä, vakuutuslaitoksen on lisäksi suoritettava sairaanhoitopalvelun järjestävälle kunnalle tai kuntayhtymälle hoidon tuottamisesta aiheutuneista kustannuksista sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 a §:n mukaan määräytyvä maksu.

Tämän lain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua yksityisestä terveydenhuollosta annetun lain mukaisena palveluna annettua ja itsenäisenä ammatinharjoittajana annettua hoidosta suoritetaan korvaus maksusitoumuksen mukaan.

Jos 2 momentissa tarkoitettu hoito koskee 15 §:n 3 momentin mukaista kiireellistä hoitoa tai ensimmäistä lääkärissäkäyntiä ja siihen välittömästi liittyviä vähäisiä hoitotoimenpiteitä, korvaus suoritetaan aiheutuneiden tarpeellisten kustannusten mukaan. Kiireellisestä hoidosta sekä ensimmäisestä lääkärissäkäynnistä ja siihen liittyvistä vähäisistä hoitotoimenpiteistä julkisessa terveydenhuollossa suoritetaan korvaus 1 momentin mukaan.

Avohoidossa olevalle vahingoittuneelle tämän lain 15 a §:n 2—4 kohdassa tarkoitettua sairaanhoidosta aiheutuneista kustannuksista suoritetaan korvaus aiheutuneiden tarpeellisten kustannusten mukaan.

Jos vahingoittuneen hoitoa jatketaan muussa kuin maksusitoumuksen mukaisessa hoitopaikassa, vakuutuslaitos on velvollinen korvaamaan hoidosta sen kustannuksen, jonka

vahingoittunut olisi itse joutunut maksamaan vastaavasta hoidosta julkisena terveydenhuollona sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain mukaan.

Jos sairaanhoitoa julkisena terveydenhuollona antava terveydenhuollon toimintayksikkö laiminlyö sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 b §:n 1 momentissa tarkoitetun, hoidon aloittamista koskevan ilmoituksen tekemisen määräajassa, vakuutuslaitos on velvollinen maksamaan mainitun lain 13 a §:n mukaan määräytyvän maksun kunnalle tai kuntayhtymälle vasta hoidosta, jota annetaan sen jälkeen, kun ilmoitusvelvollisuus on täytetty.

Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 a §:n 1 momentissa tarkoitettua maksua ei suoriteta tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden vuoksi annetusta pysyvästä ympärivuorokautisesta laitoshoidosta. Laitoshoidoa ei voida katsoa pysyväksi, ennen kuin hoito on jatkunut yhdenjaksoisesti vähintään kolmen kuukauden ajan.

22 §

Korvauksen saamiseksi työntekijä on velvollinen ottamaan vastaan lääkärin määräämää hoitoa, joka tarkoittaa hänen työ- tai toimintakykynsä parantamista. Tämä velvollisuus ei kuitenkaan koske hengenvaarallista toimenpidettä eikä ilman erityistä syytä Suomen ulkopuolella annettavaa hoitoa. Jos hoidon saaminen pitkittyy sen vuoksi, että työntekijä ilman hyväksyttävää syytä kieltäytyy lääkärin määräämästä hoidosta maksutoumuksessa osoitetussa hoitopaikassa, voidaan hänelle maksettavan päivärahan, tapaturmaeläkkeen ja haittarahan suorittaminen keskeyttää. Mitä tässä momentissa edellä säädetään, koskee myös tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (625/1991) 7 §:ssä tarkoitettua lääkinnällistä kuntoutusta.

35 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun vakuutusmaksuun sisällytetään määrä, jonka suuruus on 1,75 prosenttia työnantajan vakuutusmaksusta lukuun ottamatta 57 §:ssä tarkoi-

tettua vakuutusta, käytettäväksi työsuojelun edistämiseen niin kuin siitä työsuojelurahastolaissa (407/1979) erikseen säädetään. Vakuutuslaitos suorittaa tämän määrän Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle, joka tilittää sen työsuojelurahastolle siten kuin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään.

7 luku

Vapaaehtoinen vakuutus

57 b §

Poiketen siitä, mitä 15 ja 15 b §:ssä säädetään, tämän lain 57 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetun vakuutuksen perusteella korvataan 15 a §:n mukainen sairaanhoito tarpeettomia kustannuksia välttämällä vahingoittuneen terveydentilaa kuitenkin vaarantamatta. Korvauksena maksetaan se kustannusten osuus, josta vahingoittunut vastaa sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain perusteella. Tämän ylittävät kustannukset voidaan korvata, jos se on perusteltua ottaen huomioon sairaanhoidon odotusajan olennainen vaikutus työkyvyttömyyden kestoon tai muu erityinen syy. Vahingoittunut ei ole velvollinen ottamaan vastaan työtapaturman vuoksi tarpeellista hoitoa Suomen ulkopuolella, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

60 §

Vakuutuslaitokset osallistuvat vuosittain 2, 3 ja 5 momentin mukaisiin korotuksiin ja sellaisiin 15, 15 a ja 15 b §:ssä mainittuihin korvauksiin ja maksuihin sekä tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain 7 §:ssä tarkoitettuihin kuntoutuksen kustannuksiin, jotka maksetaan, kun tapaturman sattumispäivää seuraavan kalenterivuoden alusta on kulunut yli yhdeksän vuotta. Vakuutuslaitosten välisenä jakosuhteena käytetään tällöin niiden vakuutusmaksuihin sisällytettävien, näitä korotuksia ja korvauksia varten tarkoitettujen maksujen suhdetta vähennettynä vakuutuslaitosten samana vuonna maksamien vastaavien korotusten ja korvausten määrällä. Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hakemuksesta tarkemmin maksun perusteet. Vakuutuslaitokset tilittävät

korotusten ja korvausten jaon mukaisen taksauksen Tapaturmavakuutuslaitosten liittoon siten kuin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkemmin säädetään.

64 c §

Vakuutuslaitoksella ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus sen lisäksi, mitä viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa tämän lain toimeenpanoon perustuvia tietoja seuraavasti:

8) luottotietotoimintaa harjoittavalle rekisterinpitäjälle vakuutuksenottajaan ja vakuutamisvelvolliseen tämän lain perusteella kohdistuvasta ulosottokelpoisesta saatavastaan;

9) lain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettulle terveydenhuollon toimintayksikölle ja itsenäiselle ammatinharjoittajalle vahingoittunutta koskevat tiedot, jotka ovat välttämättömiä maksusitoumusta koskevaa vahingoittuneen hoidon tarpeen ja hoidon kustannusten arviointia varten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan sellaisiin työtapaturmiin, jotka ovat sattuneet, ja sellaisiin ammattitauteihin, jotka ovat ilmenneet tämän lain tultua voimaan.

Tämän lain 14 §:n 4 momenttia sovelletaan lain voimaan tultua syntyneisiin lääkärintutkimuksista ja työntekijän työolosuhdetietojen hankkimisesta aiheutuneisiin kuluihin. Mainittujen kulujen korvaaminen edellyttää lisäksi, että tapaturma on sattunut ja ammattitautiepäilyssä työterveyshuoltoon perehtynyt lääkäri on ensimmäisen kerran perustellusti epäillyt sairautta ammattitaudiksi tämän lain tultua voimaan.

Tämän lain 60 §:n 6 momenttia sovelletaan myös sellaisiin korotuksiin, korvauksiin, maksuihin ja kustannuksiin, jotka perustuvat tapaturmaan, joka on sattunut, tai ammattitautiin, joka on ilmennyt ennen tämän lain voimaantuloa.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1359

Laki**tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun lain (625/1991) 1 §:n 1 momentti, 7 §:n 1 momentti ja 2 momentin 7 kohta ja 9 § seuraavasti:

1 §

Sovelletamisala

Tässä laissa säädetään tapaturmavakuutuslaissa (608/1948) tarkoitetun työtapaturman ja ammattitautilaissa (1343/1988) tarkoitetun ammattitaudin johdosta tarvittavan kuntoutuksen korvaamisesta Suomessa asuvalle sekä sellaiselle henkilölle, johon sovelletaan tämän lain osalta Suomea sitovaa sosiaaliturvasopimusta tai sosiaaliturvaa koskevaa kansainvälistä säädöstä.

työ- tai toimintakyvyn tai sosiaalisen toimintakyvyn ja suoriutumisen edistämiseksi ja ylläpitämiseksi tarvittavista toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset.

Kuntoutuksen kustannuksina korvataan:

7) vaikeasti vammaiselle palveluasumisesta aiheutuvista lisäkustannuksista enintään tapaturmavakuutuslain 20 §:n 2 momentissa tarkoitetun ylimmän haittalisän kaksinkertainen määrä päivältä;

7 §

Työ- tai toimintakykyyn liittyvä kuntoutus

Kuntoutuksena korvataan siltä osin kuin sitä ei ole sairaanhoitona säädetty kansanterveyslain (66/1972) mukaan terveyskeskuksen tai erikoissairaanhoitolain (1062/1989) mukaan sairaanhoitopiirin tehtäväksi, vakuutuslaitoksen maksusitoumuksella valitsemissa kuntoutuspaikassa annetuista kuntoutujan

9 §

Kuntoutuksen keskeytyminen

Jos kuntoutus keskeytyy tai kuntoutustarpeen ja -mahdollisuuksien selvittäminen pitkittyy tai keskeytyy tai kuntoutuksen alkaminen viivästyy kuntoutujasta riippuvasta syystä, joka ei ole korvattavan vamman seurausta, keskeytymisen tai viivästymisen ajalta ei suoriteta korvausta 8 §:n 1—3 momentin mukaisesti.

3858

N:o 1359

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan sellaisiin tapatur-

miin, jotka ovat sattuneet, ja sellaisiin am-
mattitauteihin, jotka ovat ilmenneet tämän
lain tultua voimaan.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1360

L a k i**liikennevakuutuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun liikennevakuutuslain (279/1959) 6 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 310/1964 ja 361/1993, uusi 5 momentti, sekä lakiin uusi 6 a, 6 b, 18 b ja 21 c §, seuraavasti:

6 §

Liikennevahingosta johtuvan sairaanhoidon kustannusten korvaamisesta säädetään lisäksi tämän lain 6 a ja 6 b §:ssä.

6 a §

Vahingoittuneella on oikeus saada korvaus vamman tai sairauden johdosta tarpeellisesta sairaanhoidosta, jota annetaan tarpeettomia kustannuksia välttämällä kansanterveystoimien (66/1972) ja erikoissairaanhoitolain (1062/1989) perusteella julkisena terveydenhuoltona, yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/1990) tarkoitettuna palveluna tai terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetussa laissa (559/1994) tarkoitettuna itsenäisenä ammatinharjoittajana, jos vakuutusyhtiö on antanut maksusitoumuksen hoidon korvaamisesta siten kuin jäljempänä säädetään.

Vakuutusyhtiöllä on oikeus maksusitoumuksella valita vahingoittuneen vamman tai sairauden edellyttämä hoitopaikka. Hoitopaikan on oltava sellainen, jossa vahingoittunut saa liikennevahingon aiheuttaman vamman tai sairauden edellyttämän hoidon. Vakuutusyhtiön on viipymättä ilmoitettava antamastaan maksusitoumuksesta vahingoit-

tuneelle tai tämän edunvalvojalle sekä julkisen terveydenhuollon toimintayksikölle, jossa vahingoittunutta hoidetaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua maksusitoumusta ei kuitenkaan vaadita ensimmäiseen lääkärin vastaanottokäyntiin ja siihen välittömästi liittyviin vähäisiin hoitotoimenpiteisiin. Vähäisellä hoitotoimenpiteellä tarkoitetaan tavanomaista, vastaanottokäynnin yhteydessä tehtävää röntgentutkimusta, kipusausta, sidontaa tai muuta näihin rinnastettavaa toimenpidettä. Maksusitoumusta ei vaadita myöskään kiireelliseen sairaanhoitoon, joka on välttämätöntä vammasta tai sairaudesta vahingoittuneen terveydelle aiheutuvan välittömän uhan vuoksi.

6 b §

Tämän lain 6 a §:n 1 momentissa tarkoitettua julkisena terveydenhuoltona annetusta hoidosta suoritetaan vahingoittuneelle korvauksena häneltä hoidosta sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) perusteella peritty asiakasmaksu. Jollei tässä laissa toisin säädetä, vakuutusyhtiön on lisäksi suoritettava sairaanhoitopalvelun järjestävälle kunnalle tai kuntayhtymälle hoidon tuottamisesta aiheutuneista kustannuksista sosiaali- ja terveydenhuollon asia-

kasmaksuista annetun lain 13 a §:n mukaan määräytyvä maksu.

Tämän lain 6 a §:n 1 momentissa tarkoitettua yksityisestä terveydenhuollosta annetun lain mukaisena palveluna annetusta ja itsenäisenä ammatinharjoittajana annetusta hoidosta suoritetaan korvaus maksusitoumuksen mukaan.

Jos 2 momentissa tarkoitettu hoito koskee 6 a §:n 3 momentin mukaista kiireellistä hoitoa taikka ensimmäistä lääkarissäkäyntiä ja siihen välittömästi liittyviä vähäisiä hoitotoimenpiteitä, korvaus suoritetaan aiheutuneiden tarpeellisten kustannusten mukaan. Kiireellisestä hoidosta sekä ensimmäisestä lääkarissäkäynnistä ja siihen liittyvistä vähäisistä hoitotoimenpiteistä julkisessa terveydenhuollossa suoritetaan korvaus 1 momentin mukaan.

Jos vahingoittuneen hoitoa jatketaan muussa kuin maksusitoumuksen mukaisessa hoitopaikassa, vakuutusyhtiö on velvollinen korvaamaan hoidosta sen kustannuksen, jonka vahingoittunut olisi itse joutunut maksamaan vastaavasta hoidosta julkisena terveydenhuollona sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain mukaan.

Jos sairaanhoitoa julkisena terveydenhuollona antava terveydenhuollon toimintayksikkö laiminlyö sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 b §:n 1 momentissa tarkoitettua hoidon aloittamista koskevan ilmoituksen tekemisen määräajassa, vakuutusyhtiö on velvollinen maksamaan mainitun lain 13 a §:n mukaan määräytyvän maksun kunnalle tai kuntayhtymälle vasta hoidosta, jota annetaan sen jälkeen, kun ilmoitusvelvollisuus on täytetty.

Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 a §:n 1 momentissa tarkoitettua maksua ei suoriteta liikennevahingon aiheuttaman vamman tai sairauden vuoksi annetusta pysyvästä ympärivuorokautisesta laitoshoidosta. Laitoshoidoa ei voida katsoa pysyväksi, ennen kuin hoito on jatkunut yhdenjaksoisesti vähintään kolmen kuukauden ajan.

18 b §

Tämän lain mukaista vakuustoittoa harjoittavat vakuutusyhtiöt osallistuvat vuosittain eräiden liikennevahingonkorvausten

siitomisesta palkkatasoon annetun lain (875/1971) mukaisiin korotuksiin siten kuin siitä jäljempänä 2—5 momentissa säädetään. Vastaavasti ne osallistuvat sellaisiin tämän lain 6, 6 a ja 6 b §:ssä mainittuihin sairaanhoidon kustannusten korvauksiin ja liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (626/1991) 7 §:ssä tarkoitettuihin kuntoutuksesta aiheutuneisiin kustannuksiin, jotka maksetaan, kun liikennevahingon vuoden 2004 jälkeistä sattumispäivää seuraavan vuoden alusta on kulunut yli yhdeksän vuotta, tai jotka maksetaan vuoden 2014 jälkeen ennen vuotta 2005 sattuneista vahingoista.

Liikennevakuutuslain mukaista vakuutusta harjoittavien vakuutusyhtiöiden on osallistuttava 1 momentissa tarkoitettuihin kunakin vuonna maksettaviin korvauksiin niiden samana vuonna Suomessa saamien liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulojen mukaisessa suhteessa. Vakuutusyhtiön on maksettava Liikennevakuutuskeskukselle osuutensa 1 momentissa tarkoitetuista korvauksista vähennettynä vakuutusyhtiön samana vuonna maksamien vastaavien korvausten määrällä.

Kunkin vakuutusyhtiön on maksettava Liikennevakuutuskeskukselle ennakkoa 2 momentissa tarkoitettua maksuosuudestaan. Ennakko määrätään vakuutuslaitosten kohdentumisvuonna maksettaviksi arvioitujen korvausmäärien ja edellisen vuoden tilinpäätöksen mukaisten liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulojen perusteella. Liikennevakuutuskeskus tekee vuosittain arvion korvausmäärästä ja määrää vakuutusyhtiön enakkona maksettavien tasuserien suuruuden.

Liikennevakuutuskeskus vahvistaa kunkin vakuutusyhtiön lopullisen osuuden mukaisen tasauksen sen jälkeen, kun liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulo ja 1 momentissa tarkoitettut korvaukset on tilinpäätöksen yhteydessä ilmoitettu.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarvittaessa tarkemmat säännökset ajankohdista, jolloin Liikennevakuutuskeskuksen on viimeistään määrättävä tässä pykälässä tarkoitettujen enakkona maksettavien ja lopullisten tasuserien suuruudet samoin kuin ajankohdat tähän liittyvästä tilittämisestä sekä vakuutusyhtiöiden tasuserien suorittamisajankohdista.

21 c §

Vakuutusyhtiöllä on oikeus, vaitiolovelvollisuuden rikkomista ja vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvien tietojen luovuttamista koskevien säännösten estämättä, antaa 6 a §:n 1 momentissa tarkoitettuja palveluja tarjoaville terveydenhuollon toimintayksiköille ja itsenäisille ammatinharjoittajille sellaiset vahingoittunutta koskevat tiedot, jotka ovat välttämättömiä 6 a §:n 2 momentissa tarkoitettua maksusitoumusta koskevaa vahingoittuneen hoidon tarpeen ja hoidon kustannusten arviointia varten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Tätä lakia sovelletaan sellaisiin liikennevahinkoihin, jotka ovat sattuneet tämän lain voimaan tultua. Tämän lain 18 b §:ää sovelletaan myös ennen lain voimaan tuloa sattuneisiin vahinkoihin.

Tällä lailla kumotaan eräiden liikennevahingon korvausten sitomisesta palkkatasoon 17 päivänä joulukuuta 1971 annetun lain (875/1971) 3 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 362/1993, ja eräiden liikennevahingonkorvausten sitomisesta palkkatasoon annetussa laissa tarkoitetuista korotuksista aiheutuvien kulujen jakamisesta vakuutusyhtiöiden ja Liikennevakuutuskeskuksen kesken 15 päivänä joulukuuta 2000 annettu sosiaali- ja terveysministeriön asetus (1107/2000).

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1361

L a k i**liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun lain (626/1991) 1 §, 7 §:n 1 momentti ja 9 § seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään liikennevakuutuslaissa (279/1959) tarkoitetun liikennevahingon johdosta tarvittavan kuntoutuksen korvaamisesta Suomessa asuvalle sekä sellaiselle henkilölle, johon sovelletaan tämän lain osalta Suomea sitovaa sosiaaliturvasopimusta tai sosiaaliturvaa koskevaa kansainvälistä säädöstä.

7 §

Työ- tai toimintakykyyn liittyvä kuntoutus

Kuntoutuksena korvataan, siltä osin kuin sitä ei ole sairaanhoitona säädetty kansanterveyslain (66/1972) mukaan terveyskeskuksen tai erikoissairaanhoitolain (1062/1989) mukaan sairaanhoitopiirin tehtäväksi, vakuutusyhtiön maksusitoumuksella valitsemassa kuntoutuspaikassa annetuista kuntoutujan työ- tai

toimintakyvyn tai sosiaalisen toimintakyvyn ja suoriutumisen edistämiseksi ja ylläpitämiseksi tarvittavista toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset.

9 §

Kuntoutuksen keskeytyminen

Jos kuntoutus keskeytyy tai kuntoutustarpeen ja -mahdollisuuksien selvittäminen pitkittyy tai keskeytyy tai kuntoutuksen alkaminen viivästyy kuntoutujasta riippuvasta syystä, joka ei ole korvattavan vamman seurausta, tällaisen keskeytymisen tai viivästymisen ajalta ei suoriteta korvausta 8 §:n mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005. Tätä lakia sovelletaan sellaisiin liikennevahinkoihin, jotka ovat sattuneet tämän lain voimaan tultua.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1362

Laki**maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) 14 § ja 21 §:n 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 14 § osaksi laissa 449/1994 ja 21 §:n 5 momentti laissa 902/1996, sekä
lisätään 12 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1644/1992 ja 977/1993, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, 21 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 977/1993 ja 902/1996 sekä laissa 924/2003, uusi 6 momentti ja lakiin uusi 21 a § seuraavasti:

12 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettua korotusta varten on esitettävä selvitys maatalousyrittäjätoiminnan laadussa, laajuudessa tai muodossa taikka maatalousyrittäjän työpanoksessa tapahtuneista muutoksista. Selvityksenä voidaan myös esittää työansioita koskevat tiedot maatalousyrittäjän kirjanpidosta tai verotusta varten pidettävistä muistiinpanoista.

14 §

Edellä 13 §:n 1 momentissa mainittuja työturvallisuuskuluja varten varataan tapaturmavakuutuksen kokonaiskustannuksista 1,75 prosenttia. Tätä määrää tapaturmavakuutuslaitos käyttää maatalousyrittäjien etuja palvelevan työsuojelun edistämiseen. Mainittuja varoja voidaan käyttää myös maatalousyrittäjien etuja palvelevaa työsuojelua ja työolosuhteiden kehittämistä koskevaan tutkimukseen, koulutukseen ja tiedottamiseen.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin työturvallisuuskuluja varten kertyvien varojen käytöstä.

21 §

Maatalousyrittäjällä, jota koskee tämän lain mukainen työvahinkoturva, on oikeus sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamin ehdoin ja maksuin vakuuttaa itsensä muunkin kuin tässä laissa tai tapaturmavakuutuslaissa tarkoitetun tapaturman varalta. Vakuutusta ei voi saada tapaturmavakuutuslain 4 §:n 2 momentin 7 kohdassa tarkoitetun kipeytymisen eikä mainitun lain 4 a §:ssä tarkoitetun pahoinpitelystä tai muusta toisen henkilön tahallisesta teosta aiheutuneen vamman tai sairauden varalta.

Edellä 1 ja 5 momentissa tarkoitetut vakuutukset katsotaan tämän lain mukaisiksi vakuutuksiksi.

21 a §

Poiketen siitä, mitä tapaturmavakuutuslain 15 ja 15 b §:ssä säädetään, tämän lain 21 §:n 5 momentissa tarkoitettua vakuutuksen perusteella korvataan tapaturmavakuutuslain 15 a §:n mukainen sairaanhoito tarpeettomia kustannuksia välttämällä vahingoittuneen terveydentilaa kuitenkaan vaarantamatta. Korvauksena maksetaan se kustannusten osuus, josta vahingoittunut vastaa sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) perusteella. Tämän ylittävät kustannukset voidaan korvata, jos se on perusteltua ottaen huomioon sairaanhoidon odotusajan olennainen vaikutus työkyvyttömyy-

den keston tai muu erityinen syy. Vahingoittunut ei ole velvollinen ottamaan vastaan työtapaturman vuoksi tarpeellista hoitoa Suomen ulkopuolella, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005. Tätä lakia sovelletaan sellaisiin työtapaturmiin, jotka ovat sattuneet, ja sellaisiin ammattitauteihin, jotka ovat ilmenneet tämän lain tultua voimaan.

Tällä lailla kumotaan 21 päivänä toukokuuta 1982 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutusasetuksen (375/1982) 6 §.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1363

L a k i**sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista 3 päivänä elokuuta 1992 annettuun lakiin (734/1992) uusi 13 a ja 13 b § seuraavasti:

13 a §

Lakisääteisen tapaturmavakuutuksen ja liikennevakuutuksen perusteella korvattavaa sairaanhoitoa koskeva maksu

Jos palvelun käyttäjällä on oikeus korvaukseen hoidosta tapaturmavakuutuslain, maatalousryttäjien tapaturmavakuutuslain, sotilastapaturmalain (1211/1990), valtion virkamiesten tapaturmakorvauksesta annetun lain (449/1990), liikennevakuutuslain, tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (625/1991), liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (626/1991) tai ammattitautilain (1343/1988) nojalla taikka muun lain perusteella, jossa säädetty korvaus määräytyy tapaturmavakuutuslain säännösten mukaan, hoitopalvelun järjestämisestä vastaavalla kunnalla tai kuntayhtymällä on oikeus saada mainittujen lakien perusteella korvausvelvolliselta vakuutuslaitokselta tai Valtiokonttorilta mainituissa laeissa säädettyin edellytyksin maksu, joka vastaa enintään hoitopalvelun järjestämisestä aiheutuneiden kustannusten määrää vähennettynä palvelun käyttäjältä perityllä asiakasmaksulla.

Hoitopalvelun järjestämisestä aiheutuvilla kustannuksilla tarkoitetaan 1 momentissa maksua, jonka kuntayhtymän ulkopuolinen kunta erikoissairaanhoitolain 42 ja 43 §:n nojalla maksaisi kuntayhtymälle asukkaansa hoitokustannuksista, jos hoito tulisi kunnan maksettavaksi. Jos palvelun käyttäjä saa

hoitoa kunnan tai kuntayhtymän ylläpitämässä terveyskeskuksessa, sairaalassa tai muussa terveydenhuollon toimintayksikössä, tarkoitetaan palvelun järjestämisestä aiheutuvilla kustannuksilla maksua, joka kansanterveyslain 22 §:n 2 momentin nojalla perittäisiin toisesta kunnasta olevan potilaan kotikunnalta.

Sairaanhoitopalvelun antanut julkisen terveydenhuollon toimintayksikkö tai sairaanhoitopalvelun järjestämisestä vastuussa oleva kunta tai kuntayhtymä ei ole asianosainen asiassa, joka koskee hoitopalvelun käyttäjän oikeutta korvaukseen vammasta tai sairaudesta 1 momentissa tarkoitettujen lakien perusteella.

13 b §

Terveydenhuollon toimintayksikön ilmoitusvelvollisuus

Kansanterveyslain tai erikoissairaanhoitolain perusteella sairaanhoitoa julkisena terveydenhuoltona antavan terveydenhuollon toimintayksikön on viipymättä, kuitenkin viimeistään kymmenen arkipäivän kuluessa hoidon alkamisesta, ilmoitettava salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien säännösten estämättä 13 a §:n 1 momentissa tarkoitettulle vakuutuslaitokselle tai Valtiokonttorille sellaisen hoidon aloittamisesta, joka todennäköisesti johtuu niiden korvausvelvollisuuden piiriin kuuluvasta vammasta tai sairaudesta. Ilmoitusvelvollisuus ei koske tapaturmavakuutuslain 15 §:n 3 momentin 1

ja 2 virkkeessä ja liikennevakuutuslain 6 a §:n 3 momentin 1 ja 2 virkkeessä tarkoitettua hoitoa. Ilmoitukseen on sisällytettävä terveydenhuollon toimintayksikön hallussa olevat tiedot vamman tai sairauden laadusta ja tapaturmasta, ammattitaudista tai liikennevahingosta sekä vahingoittuneen henkilötiedot. Tapaturmissa ja ammattitaupeissa ilmoitukseen on sisällytettävä myös tiedot vahingoittuneen työnantajasta ja vakuutuslaitoksesta, jossa työnantajan työntekijät on vakuutettu, sekä liikennevahingoissa liikennevahingosta vastuullisesta tai siihen osallisista moottoriajoneuvoista ja näiden liikennevakuutuslaitoksista. Lisäksi ilmoitukseen on merkittävät tiedot hoidon alkamispäivästä ja hoitotoimenpiteistä, hoitosuunnitelmasta ja sen kustannuksista sekä muut maksusitoumuksen antamista varten välttämättömät tiedot. Jos korvausvelvollinen vakuutuslaitos ei ole terveydenhuollon toimintayksikön tiedossa, ilmoitus tehdään työtapaturmissa ja ammatti-

taudeissa Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle ja liikennevahingoissa Liikennevakuutuskeskukselle.

Kansanterveyslain tai erikoissairaanhoidon lain perusteella sairaanhoitoa julkisena terveydenhuoltona antavan terveydenhuollon toimintayksikön on pyynnöstä annettava viipymättä vakuutuslaitokselle tapaturmavakuutuslain 15 §:ssä ja liikennevakuutuslain 6 a §:ssä tarkoitettua maksusitoumusta varten tarpeelliset tiedot siitä, milloin potilas otetaan hoitoon, ja hoidosta todennäköisesti aiheutuvista kustannuksista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan palvelun tuottamisesta aiheutuviin kustannuksiin, jotka johtuvat sellaisista lain 13 a §:n 1 momentissa tarkoitetuista vahingoista, jotka ovat sattuneet tai ilmenneet tämän lain tultua voimaan.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1364

Laki**sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 45 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 45 a §, sellaisena kuin se on laeissa 1409/2001, 585/2002, 1187/2002 ja 1224/2003 seuraavasti:

45 a §

Kunnan omarahoitusosuuden korottaminen

Edellä 17 §:ssä säädettyä kunnan omarahoitusosuutta asukasta kohden korotetaan seuraavasti:

1) asumistuen ja muiden ensisijaisten etuuksien yhteensovittamisen johdosta omarahoitusosuutta korotetaan 7,74 eurolla vuonna 1998 ja 17,16 eurolla vuodesta 1999;

2) asumistuessa hyväksyttävien enimmäisasumismenojen ja työmarkkinatuen lapsikorotuksen tason korottamiseen liittyvien toimeentulotukimenojen vähenemisen johdosta omarahoitusosuutta korotetaan 0,65 eurolla vuodesta 2002;

3) maahanmuuttajien erityistuesta annetus-

sa laissa (1192/2002) tarkoitettuun tukeen liittyvän toimeentulotukimenojen vähenemisen johdosta omarahoitusosuutta korotetaan 0,67 eurolla vuonna 2003 ja 2,99 eurolla vuodesta 2004; sekä

4) lakisääteisen tapaturmavakuutuksen ja liikennevakuutuksen sairaanhoitokustannusten täyskustannusvastuun toteuttamisen johdosta omarahoitusosuutta korotetaan 9,94 eurolla vuodesta 2005.

Omarahoitusosuuden korotus otetaan edellä säädetyn suuruisena huomioon myöhemmässä valtion ja kuntien välisessä kustannustenjaon tarkistuksessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1365

Laki

tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä elokuuta 1948 annetun tapaturmavakuutuslain (608/1948) 11 §, 12 §:n 1 ja 2 momentti, 16 §:n 1 momentin 2 kohta ja 3 momentti, 18 §:n 3 momentti, 20 §:n 2—4 momentti, 20 a §:n 2—4 momentti, 24 §:n 6 momentti, 24 c §:n 3 momentti, 28 §:n 6 momentti, 35 a §, 53 §:n 5 momentti, 60 §:n 1, 2 ja 5 momentti, 60 a §:n 4 momentti sekä 64 d §:n 3 kohta,

sellaisina kuin ne ovat, 11 §, 12 §:n 1 ja 2 momentti, 16 §:n 3 momentti, 28 §:n 6 momentti, 53 §:n 5 momentti ja 60 a §:n 4 momentti laissa 483/2001, 16 §:n 1 momentin 2 kohta ja 60 §:n 2 momentti laissa 1642/1992, 18 §:n 3 momentti laissa 526/1981, 20 §:n 2—4 momentti, 20 a §:n 2—4 momentti ja 60 §:n 1 ja 5 momentti laissa 1314/2002, 24 §:n 6 momentti ja 24 c §:n 3 momentti laissa 948/1992, 35 a § laissa 1373/2003 ja 64 d §:n 3 kohta laissa 723/2002, sekä

lisätään 16 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 526/1981, 948/1992, 1642/1992 ja 483/2001, siitä mainitulla lailla 1642/1992 kumotun 5 momentin tilalle uusi 5 momentti, seuraavasti:

11 §

Jos työtapaturma sattuu sellaisen työnantajan työssä olevalle työntekijälle, joka on laiminlyönyt vakuuttamisvelvollisuutensa, Tapaturmavakuutuslaitosten liitto vastaa tämän lain mukaisen korvauksen suorittamisesta. Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus 36 §:ssä tarkoitetun maksun lisäksi periä työnantajalta, mitä näin määrätään korvauksena suoritettavaksi, kuitenkin enintään 1 674,89 euroa tapaturmaa kohden.

12 §

Vakuuttamisvelvollisen työnantajan on itse 167,50 euron määrään asti suoritettava korvausta kustakin työtapaturmasta, jollei vakuutusta ole vapaaehtoisesti ulotettu käsittämään myös tätä korvausvelvollisuutta. Vakuutuskirjaan on aina merkittävä, onko työnantajalla omavastuu vai ei.

Työnantaja, joka 10 §:n mukaisesti on vapaa vakuuttamisvelvollisuudesta, on kui-

tenkin velvollinen suorittamaan 1 momentissa tarkoitetun korvauksen 83,75 euron määrään asti kustakin tapaturmasta.

16 §

Päivärahan, tapaturmaeläkkeen ja perhe-eläkkeen suuruus määräytyy siten, että:

2) tapaturmaeläkkeen enimmäismäärä on vuodessa 85 prosenttia vuosityöansiosta siihen asti, kunnes työntekijä on täyttänyt 65 vuotta, minkä jälkeen se on 70 prosenttia vuosityöansiosta, kuitenkin siten, että eläkkeeseen tehdään kertakorotus niin kuin 5 momentissa säädetään; sekä

Hautausapu on 3 850,01 euroa.

Maksussa olevan tapaturmaeläkkeen perusmäärään tehdään kertakorotus sen kalenterivuoden alusta, johon mennessä tapaturman

sattumista seuraavan kalenterivuoden alusta on kulunut viisi kalenterivuotta (*korotusvuosi*). Kertakorotusprosentin suuruus määräytyy sen mukaan, minkä ikäinen työntekijä on korotusvuoden alussa. Korotusprosentti on 16, jos työntekijä on korotusvuoden alussa alle 31-vuotias. Korotusprosentti pienenee 0,457 prosenttiyksiköllä kutakin 30 vuoden ylittävää ikävuotta kohden siten, että korotusprosentti 0,462, jos vahingoittunut on korotusvuoden alussa 64-vuotias. Kertakorotusta ei tehdä, jos vahingoittunut on korotusvuoden alussa yli 64-vuotias. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarvittaessa tarkemmat säännökset kertakorotuksen laskemisesta.

18 §

Työkyvyn alentumista määrättäessä on selvitettävä ansiotulojen alentumisen syy-yhteys tapaturman aiheuttamaan vammaan tai sairauteen hankkimalla tarvittavat selvitykset esimerkiksi työntekijän työstä ja terveydentilasta sekä ansioista ennen tapaturmaa ja sen jälkeen. Verrattaessa tapaturman jälkeen saatuja ansioita työntekijän vuosityöansioon, vuosityöansio tarkistetaan vertailuajankohdan tasoon työntekijäin eläkelain (395/1961) 7 b §:n mukaisella palkkakertoimella.

20 §

Ylintä haittalisää maksetaan, jos työntekijä tarvitsee vammansa tai sairautensa vuoksi jokapäiväistä, yhtämittaista ja aikaa vievää hoitoa, apua, valvontaa tai ohjausta. Ylimmän haittalisän määrä on 23,41 euroa päivältä.

Keskimmäistä haittalisää maksetaan, jos työntekijä tarvitsee vammansa tai sairautensa vuoksi jokapäiväistä, säännöllistä hoitoa, apua, valvontaa tai ohjausta. Keskimmäisen haittalisän määrä on 15,80 euroa päivältä.

Alinta haittalisää maksetaan, jos työntekijä tarvitsee vammansa tai sairautensa vuoksi joissakin jokapäiväisissä toiminnoissaan säännöllistä tai lähes säännöllistä hoitoa, apua, valvontaa tai ohjausta. Alimman haittalisän määrä on 7,03 euroa päivältä.

20 a §

Korotettua vaatelisää maksetaan, jos työntekijällä on kaksoisamputointi taikka hän käyttää reisi- tai sääriproteesia, alaraajan pitkää tukisidosta, kovasta materiaalista valmistettua vartalon tukiliiviä tai korsettiä, sidettä taikka muuta apuvälinettä tai apuneuvoa, joka rakenteensa, käyttötarkoituksensa tai suuren käytöntarpeen vuoksi aiheuttaa ensin mainittuihin verrattavissa olevaa vaatteiden erityistä kulumista. Korotetun vaatelisän määrä on 1,87 euroa päivältä.

Vaatelisää maksetaan, jos työntekijä käyttää pehmeistä materiaaleista valmistettua apuvälinettä, vartalossa pienellä alueella käytettävää tukea tai sidettä taikka muuta apuvälinettä tai apuneuvoa, joka aiheuttaa edellä 2 momentissa tarkoitettua vähäisempää vaatteiden erityistä kulumista. Vaatelisän määrä on 0,47 euroa päivältä.

Vamman tai sairauden vuoksi tarpeellisen opaskoiran ylläpidosta aiheutuvista kustannuksista maksetaan 4,68 euroa päivältä.

24 §

Perhe-eläkelain (38/1969) mukaiseen lapseneläkkeeseen oikeutetulle lapselle suoritetaan tämän lain mukainen lapseneläke vähennettynä perhe-eläkelain mukaisen lapseneläkkeen perusmäärällä. Vähennettävänä määränä pidetään perhe-eläkelain mukaisen lapseneläkkeen perusmäärää tämän lain mukaisen eläkeoikeuden alkamisvuoden alussa. Vähennystä laskettaessa perhe-eläkelain mukainen lapseneläkkeen perusmäärä tarkistetaan eläkeoikeuden alkamisvuoden tasosta tapaturman sattumisvuoden tasoon työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettulla työeläkeindeksillä.

24 c §

Tulosovituksesta aiheutuva vähennys leskeneläkkeeseen tehdään tarkistamalla vähennettävä määrä tapaturman sattumisvuoden tasoon työntekijäin eläkelain 7 b §:n mukaisella palkkakertoimella.

28 §

Vuosityöansion ollessa pienempi kuin 9 211,76 euroa se korotetaan 9 211,76 euroksi. Vuosityöansiota ei kuitenkaan koroteta, jos työntekijällä oli tapaturman sattuessa oikeus saada kansaneläkelaisa (347/1956) tai työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettua toistaiseksi myönnettyä täyttä työkyvyttömyyseläkettä taikka tämän lain säännösten mukaan määräytyvää, toistaiseksi myönnettyä täyttä tapaturmaeläkettä tai sitä vastaavaa liikennevakuutuslain mukaista korvausta tai jos työntekijä tapaturman sattuessa oli täyttänyt 65 vuotta ja sai kansaneläkelaisa tai työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettua vanhuuseläkettä.

35 a §

Vakuutuskauden vakuutusmaksun muodostavat ennakkovakuutusmaksu ja tasoitusvakuutusmaksu. Mitä 35 §:n 2 momentissa säädetään vakuutusmaksusta, koskee vastavasti myös ennakkovakuutusmaksua. Vakuutuskauden ennakkovakuutusmaksu eräännyy maksettavaksi vakuutuslaitoksen määräämänä aikana. Jos vakuutuskauden lopullinen vakuutusmaksu ylittää tai alittaa perityn ennakkovakuutusmaksun määrän, vakuutuksenottajalta peritään tai hänelle palautetaan tasoitusvakuutusmaksuna lopullisen maksun ja ennakkomaksujen erotus. Tasoitusvakuutusmaksuna perittävä tai palautettava määrä eräännyy maksettavaksi vakuutuslaitoksen määräämänä aikana. Tasoitusvakuutusmaksu eräännyy kuitenkin maksettavaksi viimeistään vuoden kuluessa vakuutuskauden päättymisestä tai jos vakuutus on päättynyt kesken vakuutuskauden, vakuutuksen päättymisestä, jollei 37 §:n 2 momentista muuta johdu. Päättyneiden erikoistariffoitujen vakuutusten osalta tämä määräaika saa kuitenkin olla yhtä vuotta pidempi, jos siitä on vakuutusnot-tajan kanssa sovittu, kuitenkin enintään kolme vuotta. Vakuutuslaitos voi vakuutusehdoissa määrittellä määrän, jota pienempiä tasoitusvakuutusmaksuja ei peritä eikä palauteta. Tämä määrä saa olla enintään 83,75 euroa.

53 §

Vakuutuslaitokset suorittavat tapaturma-

lautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset lautakunnan käsiteltäviksi tulevien asioiden lukumäärän mukaisessa suhteessa, kuitenkin niin, että kunkin vakuutuslaitoksen on vuosittain suoritettava vähintään 971,21 euroa.

60 §

Tämän lain 11 §:ssä ja 12 §:n 1 ja 2 momentissa, 28 §:n 6 momentissa, 35 a §:ssä, 53 §:n 5 momentissa ja 60 a §:n 4 momentissa säädetyt rahamäärät tarkistetaan kalenterivuosit-tain työntekijäin eläkelain 7 b §:ssä tarkoitettulla palkkakertoimella sekä 16 §:n 3 momentissa, 20 §:n 2—4 momentissa ja 20 a §:n 2—4 momentissa säädetyt rahamäärät tarkistetaan kalenterivuosit-tain työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettulla työeläkeindeksillä. Tarkistettut rahamäärät pyöristetään siten, että 20 §:n 2—4 momentissa, 20 a §:n 2—4 momentissa ja 60 a §:n 4 momentissa säädetyt rahamäärät pyöristetään lähimmäksi sentiksi, 12 §:n 1 ja 2 momentissa ja 35 a §:ssä säädetyt rahamäärät lähimmäksi täydeksi euroksi sekä 11 §:ssä, 16 §:n 3 momentissa, 28 §:n 6 momentissa ja 53 §:n 5 momentissa säädetyt rahamäärät lähimmäksi täydeksi kymmeneksi euroksi.

Tapaturmaeläke, jatkuvana maksettava haittaraha ja perhe-eläke tarkistetaan kalenterivuosit-tain työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettulla työeläkeindeksillä.

Hautausapua sekä haitta-, vaate- ja opas-koiralisää tarkistetaan kalenterivuosit-tain työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettulla työeläkeindeksillä.

60 a §

Korvauksen korotusta, jonka määrä on pienempi kuin 5,39 euroa, ei makseta.

64 d §

Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus sen lisäksi, mitä muualla tässä laissa tai muussa laissa säädetään, antaa salassapito-säännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien

rajoitusten estämättä 64 §:n nojalla vakuutuslaitokselta ja Valtiokonttorilta saamia tietoja seuraavasti:

3) Eläketurvakeskukselle tiedot vakuutuslaitosten myöntämisistä, työeläkkeeseen vaikuttavista korvauksista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan myös sellaiseen tämän lain voimaantulon jälkeiseltä ajalta maksettavaan tapaturmaeläkkeeseen, haittarahaan, perhe-eläkkeeseen sekä haitta-, vaate- ja opaskoiraalisään, elinkorkoon, sen sijasta maksettavaan kertakaikkiseen korvaukseen, huoltoeläkkeeseen ja avuttomuuslisään, jonka maksaminen perustuu tapaturmavakuutuslain ennen tämän lain voimaan tuloa voimassa olleisiin säännöksiin tai 12 päivänä huhtikuuta 1935 annetun työntekijäin tapaturmavakuutuslain (152/1935) säännöksiin. Tämän lain mukainen indeksitarkistus tehdään edellä mainitun korvauksen, tapaturman sattumisvuoden tai ammattitaudin ilmenemisvuoden mukaan määräytyvään perusmäärään, joka on tarkistettu vuotta 2004 vastaavaan indeksitasoon tämän lain voimaan tullessa voimassa olevien indeksitarkistussäännösten mukaan. Tehtäessä tämän lain mukaista indeksitarkis-

tusta elinkorkoon, sen sijasta maksettavaan kertakaikkiseen korvaukseen, huoltoeläkkeeseen ja avuttomuuslisään, käytetään työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettua työeläkeindeksiä.

Tämän lain 16 §:n 5 momenttia sovelletaan myös ennen tämän lain voimaan tuloa sattuneen tapaturman ja ilmenneen ammattitaudin perusteella maksettavaan tapaturmaeläkkeeseen sekä ennen 1 päivää tammikuuta 1982 voimassa olleiden tapaturmavakuutuslain säännösten ja 12 päivänä huhtikuuta 1935 annetun työntekijäin tapaturmavakuutuslain perusteella maksettavaan elinkorkoon siten, että kertakorotus tehdään 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen. Kertakorotus tehdään elinkoron perusmäärään. Korotusprosentti määräytyy 16 §:n 5 momenttia vastaavasti sen mukaan, minkä ikäinen työntekijä on 1 päivänä tammikuuta 2010. Vakuutuslaitokset osallistuvat tässä momentissa tarkoitettua kertakorotuksesta aiheutuviin kustannuksiin siten kuin 60 §:n 6 momentissa säädetään.

Tätä lakia sovellettaessa sen 11 §:ssä ja 12 §:n 1 ja 2 momentissa, 16 §:n 3 momentissa, 20 §:n 2—4 momentissa, 20 a §:n 2—4 momentissa, 28 §:n 6 momentissa, 35 a §:ssä, 53 §:n 5 momentissa ja 60 a §:n 4 momentissa säädetyt rahamäärät vastaavat vuoden 2004 indeksitasoa.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1366

L a k i**ammattitautilain 3 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1988 annetun ammattitautilain (1343/1988) 3 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1315/2002, seuraavasti:

3 a §

Jos ammattitauti ilmenee aikana, jolta työntekijälle on myönnetty oikeus työntekijäin eläkelain (395/1961) 8 §:n 4 momentissa mainittuun peruseläkkeeseen taikka sanotussa momentissa mainittujen lakien tai kansaneläkelain (347/1956) 20 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaiseen työttömyyseläkkeeseen ja ammattitaudin aiheuttanut altistus on päättynyt ennen eläkkeen alkamista, määrätään vuosityöansio tapaturmavakuutuslain 28 §:n säännöksistä poiketen sen vuosityöansion mukaan, joka työntekijällä oli ennen sen työn päättymistä, josta hän siirtyi mainitulle eläkkeelle ja tarkistamalla näin saatu vuosityöansio ammattitaudin ilmenemisvuoden tasoon työntekijäin eläkelain 7 b §:ssä tarkoitettulla palkkakertoimella. Ammattitaudista johtuva työkyvyn alentuma määrätään vastaavasti

tapaturmavakuutuslain 17 §:n 3 momentin ja 18 §:n säännösten estämättä arvioimalla työntekijän ammattitaudin jälkeinen kyky tehdä sitä työtä, josta hän siirtyi mainitulle eläkkeelle. Tällöin jätetään huomioon ottamatta, mitä tapaturmavakuutuslain 28 §:n 6 momentin toisessa virkkeessä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Jos työntekijä siirtyi 3 a §:ssä tarkoitettulle eläkkeelle ennen tämän lain voimaantuloa, tämän lain mukainen indeksitarkistus tehdään siihen vuosityöansion määrään, joka on tarkistettu vuoden 2004 indekstitasoon soveltaen tapaturmavakuutuslain tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita indeksitarkistussäännöksiä.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1367

L a k i**tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain 8 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun lain (625/1991) 8 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1316/2002, seuraavasti:

8 a §

Kuntoutusajan tapaturmavakuutus

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa vakuutuksessa vakuutetun vuosityöansiona käytetään kuntoutustoimenpiteiden tai kuntoutus selvittelyn tarpeen aiheuttaneen tapaturman tai ammattitaudin johdosta maksetun ansionmenetykskorvauksen perusteena ollutta vuosityöansiota, joka tarkistetaan vakuutusta otettaessa ja sen jälkeen kalenterivuositain työntekijäin eläkelain (395/1961) 7 b §:ssä tarkoitettulla palkkakertoimella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan myös sellaisiin 8 a §:n 1 momentissa tarkoitettuihin vakuutuksiin, jotka ovat alkaneet ennen tämän lain voimaantuloa. Tämän lain mukainen indeksitarkistus tehdään vuosityöansion määrään, joka on tarkistettu vuotta 2004 vastaavaan indeksitasoon soveltaen 8 a §:n 2 momenttia sellaisena kuin se on voimassa tämän lain voimaan tullessa.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1368

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus

riskien luokittelusta ja vakuutusmaksun määräytymisestä ammatin tai työn vaarallisuuden mukaan sekä vakuutuksenottajan oman vahinkotilaston huomioon ottamisesta tapaturmavakuutuslain 35 §:n mukaisen vakuutusmaksun määräytymisessä annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä elokuuta 2001 riskien luokittelusta ja vakuutusmaksun määräytymisestä ammatin tai työn vaarallisuuden mukaan sekä vakuutuksenottajan oman vahinkotilaston huomioon ottamisesta tapaturmavakuutuslain 35 §:n mukaisen vakuutusmaksun määräytymisessä annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (743/2001) 7 §, seuraavasti:

7 §

Euromäärien tarkistus

Tässä asetuksessa säädettyjä euromääriä tarkistetaan kalenterivuositain työntekijäin eläkelain (395/1961) 7 b §:n mukaisella palkkakertoimella.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Tämän asetuksen mukainen indeksitarkistus tehdään niihin riskien luokittelusta ja vakuutusmaksun määräytymisestä ammatin tai työn vaarallisuuden mukaan sekä vakuutuksenottajan oman vahinkotilaston huomioon ottamisesta tapaturmavakuutuslain 35 §:n mukaisen vakuutusmaksun määräytymisessä annetussa sosiaali- ja terveysministeriön asetuksessa säädettyihin euromääriin, jotka on tarkistettu vuoden 2004 indekstitasoon tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olevan 7 §:n mukaisesti.

Ylitarkastaja Kai Kullaa

N:o 1369

L a k i

sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 45 a §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 45 a §:n otsikko ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1364/2004, ja

lisätään 45 a §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 2 momentti, jolloin muutettu 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

45 a §

Kunnan omarahoitussuuden korottaminen ja alentaminen

Omarahoitusosuuden korotus ja alentaminen otetaan edellä säädetyn suuruisena huomioon myöhemmässä valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon tarkistuksessa.

Edellä 17 §:ssä säädettyä kunnan omarahoitussuutta asukasta kohden alennetaan verokompensaation toteuttamiseksi 23,30 eurolla kutakin kunnan asukasta kohden.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1358—1369, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2004

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904